

Dosarul nr. 2ra-229/2021

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Central (jud. V.Suciu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L.Bulgac, M.Guzun, A.Bostan)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Organizația de Creditare Nebancară „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Nataliei Calancea cu privire la încasarea datoriei,
împotriva deciziei din 20 august 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 13 noiembrie 2019, OCN „Easy Credit” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Calancea cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că OCN „Easy Credit” SRL a încheiat cu Calancea Natalia un contract de credit nebanca cu nr. 098647240 din 15 noiembrie 2018, prin care s-a obligat să-i acorde un credit nebanca în valoare de 23000 lei, care urma a fi rambursat în 18 rate lunare egale a câte 2102 lei lunar, începînd cu data de 15 decembrie 2018, iar, Calancea Natalia s-a obligat să restituie creditul cu costurile aferente în conformitate cu prevederile contractuale și cu periodicitatea prevăzută în Graficul de rambursare a creditului nebanca.

A menționat, că OCN „Easy Credit” SRL a acordat creditul în termenul și condițiile stabilite în contract, astfel, îndeplinindu-și toate obligațiile asumate față de debitor. Calancea Natalia după ce a achitat 4 rate lunare integral, a încetat să-și execute cu bună credință obligațiunea de restituire a creditului nebanca în condițiile prestabilite și din motive neimputabile reclamantei se eschivează de la onorarea obligațiilor contractuale asumate.

A concretizat că, în scopul soluționării amiabile a litigiului, OCN „Easy Credit” SRL, telefonic, iar apoi prin scrisoare recomandată a somat debitorul, solicitînd rambursarea către OCN „Easy Credit” SRL a datoriei restante, dar neachitate, informîndu-o despre consecințele ce vor surveni în cazul neonorării obligațiilor sale, la care Calancea Natalia nu a acordat nici o atenție, refuzînd în continuare achitarea creditului în condițiile stabilite.

Astfel, OCN „Easy Credit” SRL epuizând orice cale de soluționare a litigiului amiabil, pretinde încasarea de la Calancea Natalia a sumei restante a creditului (rate scadente, dar neachitate) în sumă de 8407,80 lei, dobânda de întârziere în sumă de 2940 lei conform condițiilor contractuale sec. 3.02. lit. (b), clauza penală în suma de 975 lei și suma ratelor rămase, dar neachitate în sumă de 21020 lei, în total suma de 33342,80 lei.

La data de 16 ianuarie 2020, reclamanta prin cerere a solicitat diminuarea cuantumului pretențiilor, solicitând încasarea din contul pârâtei Calancea Natalia a sumei de 32367,80 lei cu titlu de datorie contractuală și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în sumă de 971,03 lei (diminuată - corespunzător), în total suma de 33338,83 lei.

Prin hotărârea din 11 februarie 2020 a Judecătorei Criuleni, sediul Central acțiunea a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea de la Calancea Natalia în beneficiul OCN „Easy Credit” SRL datoria contractuală în sumă de 32367,80 lei și cheltuielile judiciare legate de plata taxei de stat în sumă de 971,03 lei, iar în total suma de 33338,83 lei.

Prin decizia din 20 august 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Calancea Natalia, s-a casat hotărârea din 11 februarie 2020 a Judecătorei Criuleni, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial acțiunea.

S-a încasat din contul Nataliei Calancea în beneficiul OCN „Easy Credit” SRL datoria contractuală în sumă de 14592,80 de lei, dobânda contractuală în sumă de 2220, 26 de lei și cheltuieli de judecată în sumă de 504,36 de lei. În rest cererea de chemare în judecată s-a respins.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, contractele de adeziune sunt contractele în care clauzele sînt preformulate de una din părți (de regulă acesta este partea care are o mai mare putere economică și care este un comerciant), iar cealaltă parte doar poate să accepte încheierea contractului în condițiile impuse sau să renunțe de a încheia contractul.

La caz, instanța de apel a reținut că OCN „Easy Credit” SRL nu a prezentat o probă ce ar demonstra faptul negocierii individuale a clauzelor contractuale, iar simplul fapt că pârâta a semnat contractul nu servește temei suficient pentru a constata că contractul a fost negociat de fapt. Deși, la materialele cauzei a fost anexat procesul verbal de negociere a condițiilor contractului, Colegiul civil atestă că acesta este unul redactat tipizat de OCN „Easy Credit” SRL, manual fiind indicat doar la rubrica „obiecții ale consumatorului”-„nu sunt” (f.d. 12).

Drept urmare, procesul-verbal de negociere a condițiilor contractului din 15 noiembrie 2018, (f.d.12) nu confirmă cu certitudine negocierea reală a clauzelor contractului de împrumut. Or, clauza propusă de una dintre părți nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat. Totodată, în contractul dintre un profesionist și un consumator se prezumă, că clauzele au fost propuse de către profesionist, că clauzele nu au fost negociate individual.

Instanța de apel a statuat că, de fapt, contractul de împrumut care formează obiectul acestei cauze, constituie un contract de adeziune, în care clauzele sînt formulate în prealabil de către OCN „Easy Credit” SRL, consumatorul neavînd

posibilitatea de a influența conținutul lor, fiind pus în situația de a accepta încheierea contractului în condițiile impuse ori de a renunța la încheierea lui.

În conformitate cu art. 7 alin. (5) Legea nr. 256 din 09 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, în cazul în care constată caracterul abuziv al clauzelor contractuale elaborate pentru a fi utilizate în o multitudine de contracte, instanța de judecată dispune nulitatea acestor clauze. Caracterul abuziv al unei clauze contractuale este temei de declarare a nulității absolute a unei astfel de clauze.

Instanța de apel a relevat că, contractul de împrumut încheiat cu Calancea Natalia conține clauze privind compensarea în cazul întârzierii executării obligației de rambursare a împrumutului prin penalitate, dobânzi de întârziere, reziliere a contractului și solicitare de restituire integrală a împrumutului și sumelor aferente restante - circumstanțe ce denotă că consecințele neexecutării sunt multiple și dublează, de fapt, modalitatea de reparare a pretinsului prejudiciu cauzat prin neexecutare sau executare tardivă.

La 18 decembrie 2020 și respectiv la 23 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal Organizația de Creditare Nebancară „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

S-a indicat că, aprecierea arbitrară a materialelor dosarului și aplicarea eronată a prevederilor legislației civile care reglementează nulitatea absolută constituie o aplicare eronată a normelor de drept material și procedural, iar acest fapt consideră temei de casare a instanței de apel, conform art.432 alin.(2) lit.b) și alin.(4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 20 august 2020 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 12 octombrie 2020 (f.d.112), însă la materialele dosarului nu este anexată dovada de recepționare a deciziei recurate. Prin urmare, cererea de recurs declarată la 18 decembrie 2020 și respectiv la 23 decembrie 2020 se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 12 ianuarie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 18 ianuarie 2021 Calancea Natalia a recepționat copia recursului depus de Organizația de Creditare Nebancară „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată (f.d.135).

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată

în cererea de recurs declarată de Organizația de Creditare Nebancară „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Organizația de Creditare Nebancară „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru